

זוהר ח"ג דף קכו ע"א

הוא . (חסר) ר' אבא פתח (תנ"ס קג) לדוד צרכי נפשי את יי' וכל קרבי את שם קדשו כמה ח"ס ליה לבר נש לאסתכלא ולמנדע *בפולחנה דמאריה דהא בכל יומא ויומא כרוזא קארי ואמר (משי 6) עד מתי פתאים תאהבו פתי וגו' . (ירמיה ג) שובו בנים שובצים ארפא משובותיכם ולית מאן דירכין אורניה אורייתא קא מכרוזא קמייכו ולית מאן דיגשג . תא חזי בר נש אזיל צהאי עלמא וכו' .

שיח שרפי קודש ח"א

תרכ"ו) שמעתי מפי אבא טארי הגה"ק הצדיק מוהר"ח זצוקלה"ה זי"ע מפה . בעת שישב אצל שחננו הטהור עם קהל חסידיו בש"ק ואמר ד"ת . וכתוך שייתונו הקדושים אטר בשם הבעש"ט הקדוש זי"ע שהקשה על טאחז"ל בכל יום ויום בת קול יוצאת טהר חורב ומכרות ואוסרת אוי להם לבריות מעלבוניה של תורה . טט"ג א"ס הקול יוצאת להתעורר לבבות בניי לתשובה אמיתית אוי כולם צריכים לשמוע הקול . ואם שא"א לשום איש שישמע את הקול ולמה צריכין הקול . ואמר ער"ז טח' הגה"ק מוהר"ש"ב זצ"ל זי"ע מפרשיסחא משי לאחר שנסע לרגלי מסחרו לעיר אחת כנהוג ואז הי' בימות החמה . ונ"כ הי' לו עמו עלם קטן . וכאשר הם נסעו דרך יער אחד התחיל בנו העלם לזעוק אבא אבא אני רוצה שתירשה לי לילך ללוקט לעיר הלז נודגניות עבורי (בדרך היידיש קטנים) . ושאל לו אביו בני אם תלך ללוקט נודגניות ואני אסע גם הלאה ותוכל לתעות ח"ו ביער . ודא תרע א"י אנכי . וענה לו בנו אני אילך ללוקט ביער הלז לאט לאט ואתה אבא תסע לדרכך ומדי כפעם בפעם אקרא אותך כאשר אתה תשיב לי בקולך אוי ארע לילך אחר קריאת הקול כדי שלא אהי' תועה ח"ו ועי"ז יהי' טוב . ואח"כ כאשר יהי' לי הנודגניות אוי אסע עטף הלאה . בנו הלך ללוקט ואביו נסע הלאה לדרכו . ואח"כ קרא אביו בקול בני בני ולא שמע ואמר זאת יהי' נכון אם אתה תשמע את קולי תוכל אתה לילך אחר הקול ויהי' טוב . ואם דא תשמע לקולי תוכל לתעות ח"ו . והמבין יבין :

עבודה זרה ז

עניין: שובו בנים שובבים

של"ה מסכת יומא דרך חיים

בשם ספר חרדים

(סו) ונחזור ללשון ספר החרדים אמר ונשמע פתגם, כבר ידעת מה שאיתא בזוהר בת קול יוצאת בכל יום ומכרות שובו בנים שובבים, ובת קול יוצאת מחורב בכל יום ואומרת אוי להם לבריות מעלבוניה של תורה. וקשה למי מכריזים, הלא אין אנו שומעין כלום. אלא ודאי אף על גב דאיהו לא חזי מזלייהו חזי, כדאיתא במסכת מגילה (ג, 6), הכי נמי אף על גב דהוא לא שמע מזליה שמע, כדכתיב (מל"ס קל"ט י): נפלאים מעשיך, לשון כיסוי כמו יפלא ממך דבר, אפילו הכי, ונפשי יודעת מאוד. וזהו שלפעמים מתעורר באדם רוח טהרה מקול הקורא לאוזן נשמתו, ומכל מקום לא יזכה לזה רק השומע קול החכם המוכיח. והיינו דכתיב (שמות טו, טו): והיה אם שמוע תשמע, כלומר אם תשמע למוכיח באוזן בשר, תזכה לשמוע באוזן הלב כרוז מלכו של עולם. והיינו ונשמע פתגם המלך, שעל ידי רוח הקודש ידעו בסיני זה הענין, ואמרו ודאי נשמע קול מוכיח, לפי שאז נזכה לשמוע פתגם המלך.

תולדות יעקב יוסף פרשת ויקרא

עוד י"ל על פי ביאור דהקשה מורי מה שאמרו חז"ל (אבות ג, 3) בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות וכו'. ממה נפשך, אם אי אפשר שישמע שום אדם הכרוז הזה א"כ למה יוצא בת קול כלל, ואם אפשר שישמע, א"כ מ"ט לא נשמע, שאם יאמר אדם ששמע ידונו אותו כנביא השקר. וביאר כי למעלה אין אומר ואין דברים רק עולם המחשבה, א"כ מה שמגיע לאדם הרהורי התשובה הוא מן הכרוז וכו' ודפח"ח. הרי כי אם יטה אוזן לשמוע קול הקריאה והכרוז אפשר לכל אדם שישמע והיינו במחשבה.

אמנם אם הוא בר דעת להבין שזהו המחשבה הוא קול הכרוז, והבת קול ממנו יתברך בעצמו ע"י התפשטותו בעולמות עד שמגיע למחשבת אדם זה, ויטה און לשמוע בלמודים לשמוע ולעשות, אזי יוסף ה' דבר עמו איך יתנהג בדרכי ה' כמ"ש טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך (מל"ס כה, ט). וכמ"ש בסבא